Anul al 58-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL | În România 3 lei / În străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G.le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 167 Marți 24 Iunie 1941
8 Pagini

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Războiul pentru ordine și dreptate

Bate astăzi ceasul istoric al unui destin nou pentru țara noastră.

România lovită, trădată, mutilată a așteptat cu nădejde ziua dreptății.

Lovită de vitregia unor împrejurări, care depășiau trecător puterile ei; trădată de incapacitatea sau de greșelile unor conducători nevrednici de misiunea lor; mutilată fără să se lupte, deși pumnul soldatului strângea cu vigoare arma, cu care trebue apărate drepturile națiunii și împlinite datoriile oștirii, România a răbdat fără să se resemneze și și-a păstrat bărbăția întreagă și încrederea deplină în viitorul ei.

La această răspântie a istoriei, ea trece de pe drumul înfrângerii și umilinței pe calea dreptății, onoarei și biruinței, adânc conștientă că împlinește deopotrivă o sfântă datorie națională și o nobilă misiune europeană.

Acum un an, două provincii scumpe tuturor sufletelor românești, Basarabia și Bucovina, smulse trupului acelei Moldove, care timp de atâtea veacuri a fost unul din leagănele mândriei și gloriei românești, erau vremelnic înstrăinate și alipite prin silnicia acelui imperiu trecător al haosului, al dezordinii și al negațiunii, care este republica Sovietelor.

Niciun Român adevărat n'a crezut o singură clipă în trăinicia rezultatelor acestei crime contra unui popor cinstit și vrednic, care n'a cerut niciodată nimănui nimic din ceiace nu era al lui și care în lunga și aspra lui istorie n'a avut altă țintă de cât să apere leagănele copiilor și mormintele strămoșilor lui.

Această așteptare încrezătoare este răsplătită astăzi de proclamația către țară și de ordinul către armata română ale generalului Ion Antonescu, Conducătorul Statului și comandantul de căpetenie al trupelor aliate, care luptă pe frontul Bucovinei și Basarabiei, de a trece Prutul spre a desrobi pe frații noștri subjugați.

Incepând cu hotărîre această acțiune militară, țara noastră nu-și îndeplinește numai o sacră îndatorire față de trei milioane și jumătate de Români, care așteptau de la noi să le redăm libertatea răpită, drepturile furate, averea prădată, existența individuală și națională zilnic primejduită. Ea răspunde în aceiași măsură unei hotăritoare misiuni europene: extirparea definitivă a bolșevismului, ferment permanent de turburare și disoluție pe întreg continentul, dușmanul fără cruțare al familiei, al credinței, al națiunii, al ordinei, al proprietății, a tot ceiace a constituit prețul, onoarea, nobleța civilizației noastre de veacuri.

O luptă fără cruțare este astfel începută. In acest război, unic în istoria noastră, vom fi alături de Marele Reich, care și-a asumat rolul de protagonist al ordinei europene și de garant al granițelor românești, iar armata noastră, nerăbdătoare să-și arate vrednicia, își va amesteca rândurile cu ale armatei germane, care s'a acoperit de glorie pe atâtea câmpuri de luptă. Jertfa supremă a sângelui vărsat în comun va da astfel consacrarea cea mai înaltă unei legături politice, care-și capătă astăzi semnificația ei întreagă în ochii poporului român, căci popoarele se leagă între ele numai prin jertfa omenească făcută deopotrivă și prin dreptatea apărată împreună.

In rânduri cu răsunet istoric generalul Ion Antonescu chiamă țara la lupta sfântă pentru Neam și Rege și dă ordin armatei să pășească la un război, care este războiul dreptății naționale a României.

Țara și armata ei vor înțelege deplin această chemare. Ele se vor arăta demne de onoarea, care li se face; de sacrificiul, care li se cere; de misiunea ce li se încredințează.

Vom avea de luptat, de suferit, de jertfit, dar lupta ne va duce la biruință; suferința ne va purifica; jertfa ne va învrednici de respectul și cinstirea copiilor noștri, care așteaptă de la noi pentru totdeauna România tuturor Românilor.

O uniune sfântă se va închega pe întreg cuprinsul României în jurul acțiunii istorice a generalului Antonescu, prin care se hotărăște astăzi pentru secole ursita României și în jurul armatei, care va purta pe pământul robit al Basarabiei și Bucovinei drapelele victorioase ale țării și un singur gând va mâna pe toți Românii spre aceiași năzuință: biruința.

UNIVERSUL

TELEGRAMA M. S. REGELUI MIHAI CĂTRE D. GENERAL ION ANTONESCU

M. S. REGELE MIHAI I

D. general Antonescu a primit din partea M. S. Regelui următoarea telegramă:

„DOMNULUI
GENERAL ION ANTONESCU
CONDUCATORUL STATULUI

In clipa când trupele noastre trec Prutul și codrii Bucovinei pentru a reîntregi sfânta țară a Moldovei lui Ștefan cel Mare, gândul Meu se îndreaptă către Domnia Voastră, Domnule General, și către ostașii țării.

Vă sunt recunoscător, Domnule General, pentrucă numai prin munca, tăria și străduința Domniei Voastre, neamul întreg și cu Mine trăim bucuria zilelor de glorie străbună, iar ostașilor noștri bravi le urez sănătate și putere ca să statornicească pentru vecie dreptele granițe ale Neamului.

Trăiască în veci România!

Trăiască viteaza noastră armată!

MIHAI"

Primul comunicat al cartierului general al comandamentului frontului germano-român în România

Comunicat Nr. 1 din 22 Iunie 1941

Cartierul general al Comandamentului frontului germano-român în România comunică:

1. Lupta în contra forțelor sovietice a început din Munții Bucovinei până la Mare în zorii zilei de 22 Iunie.

2. Comunicatele următoare vor fi date în măsura indicată de necesitatea păstrării secretului operațiunilor.

O ONOARE PENTRU ȚARĂ

Generalul Ion Antonescu comandant de căpetenie al trupelor germane și române

In ceasul acesta istoric, sufletul fiecărui român este năpădit de acea profundă emoțiune pe care o provoacă acțiunile mari ale neamului. Nu este în aceste zile numai măreția îndeplinirii unei

D. general I. ANTONESCU

sfinte datorii față de neam și țară; este în același timp și reabilitarea morală a acelei dureroase umilinți pe care a trebuit s'o îndurăm, pe care a trebuit s'o îndure, cu dinții strânși și cu revolta în suflet, brava oștire românească, atunci când, sub presiunea evenimentelor vitrege, a fost nevoită să se retragă în fața unei mișelești invazii.

A venit ceasul mare al dreptății. România știe bine — istoria ei e mărturie — că dreptatea ea și-a cucerit-o totdeauna cu jertfa propriului ei sânge, cu fruntea sus și cu bărbăție.

Așa a fost — așa e și acum.

Dar de data aceasta și din primul moment, armata țării pornește la dezrobirea fraților, cot la cot cu vitejele trupe germane. Este o cinste pe care eroismul soldaților români va dovedi bravilor lor tovarăși că o merită pe deaîntregul.

Această cinste a căpătat însă și o consacrare supremă: generalul Antonescu, căruia îi revine astăzi înalta misiune și răspundere istorică a dezrobirii fraților noștri din Basarabia și Bucovina, a luat comanda de căpetenie a trupelor germane și române, care desăvârșesc, în acest moment, marea acțiune a eliberării atâtor milioane de frați români și în același timp a înlăturării definitive a primejdiei comuniste.

Această dovadă de mare încredere în capacitatea militară a generalului Ion Antonescu, este nu numai o cinstire a Conducătorului Statului ci, prin el, o cinstire a țării întregi.

România o apreciază.

Odată cu înscrierea paginilor de glorie și de eroism în istoria neamului, pe care o înfăptuește azi cu sânge, ea va înscrie și amintirea jertfei supreme, pe care cele două popoare o fac, în aceste zile istorice, pentru o cauză comună.

Cuvântarea rostită la radio de d. profesor Mihai Antonescu

vice-președinte al consiliului de miniștri

Eri, la ora 10 a. m. d. prof. Mihai Antonescu, vice-președinte al consiliului de miniștri și interimar al președinției consiliului, după ce a cetit proclamația d-lui general Ion Antonescu către țară, a rostit în numele guvernului, următoarea cuvântare:

ROMANI,

Națiunea noastră a început azi un război mare și sfânt.

In ceasul acesta izbăvitor, granițele sfâșiate și umilite ale țării, valea bătrânului Prut, au răsunat de geamătul desrobitor al tunului, iar armatele germane și române de sub comanda Generalului Antonescu scriu cu sângele luptei ultima pagină a istoriei pământului Basarabilor.

Trăgând spada sa de ostaș și de despicător de drumuri, Generalul Antonescu a prăbușit azi umbrele pătate ale desonoarei de eri.

Prin el, providența a revărsat azi zorii mândriei naționale și bucuria regăsirii istorice.

Prin el destinul tae azi în piatra veșniciei noastre firul statornic al destinului românesc.

ROMANI,

Războiul acesta este o tragică dar măreață purificare națională.

Sub ochii noștri lumea și viața se clatină și se schimbă. O lume nouă se întemeiază. Suntem la răscruce de veac.

Veacuri noi și-au început ființa. Providența creiază oameni și popoare cari împinse în lupta vieții, în vârtejul concurenței vitale se ofilesc și pier, tac și trădează sau se înalță puternice și stăpânitoare.

După cum viața nu este făcută pentru trădători sau lași, nici istoria nu este creiată pentru popoarele slabe.

Când un Neam ucide într'insul fiorul vieții, când surpă într'insul religia mândriei, când se lasă purtat de vorbe deșarte, de fetișisme și prejudecăți, când este neapt să se unească într'un vifor de deslănțuire națională și trăește numai din ofrandele norocului sau târgul internațional, atunci acest popor își poate număra paginele istoriei ce-i mai rămâne să trăiască.

Azi, voința și lupta, religia și biologia, dreptatea imanentă și îndârjirea de a o câștiga, acestea singure califică și descalifică popoarele.

Românii aveau nevoe de fiorul sfânt al luptei, de chemarea sentimentelor și a vetrelor pustiite, de întruparea într'o religie nouă. Ca flacăra unui altar, a unei candele trebuia să ne aprindem pentru o jertfă nouă, pentru o suferință, pentru o încercare, spre a putea împlini purificarea națională, mândria drepturilor noastre.

Războiul ne va uni. Războiul ne va desrobi, nu numai de juguri străine, dar de prejudecăți și erezii.

Războiul ne va restabili, prin cultul eroic al luptei de onoare, sentimentul exact al valorii și al meritului.

Războiul ne va face să iubim mai mult pământul, să fim mai aspri cu cei ce stăpânesc destinele.

Sufletul războiului ne va da puterea să lovim lașitatea oriunde am găsi-o, să disprețuim neloialitatea, să sdrobim necinstea, să sfințim munca.

Războiul ne va face să deosebim adevărații prieteni și să știm nu numai a-i cunoaște și recunoaște, dar a-i iubi și simți.

Războiul ne deschide calea lumii viitoare, în care poporul român eliberat azi de cătușele înfrângerii, va aduce mâine tot sufletul său nou și plin de credință loială.

Români, acest război nu este numai o sfântă purificare națională, el reprezintă și o măreață regăsire istorică.

Poporul românesc este un neam de trecut eroic. Voevozii și domnitorii și-au câștigat coroana sau numele pe câmpuri de bătaie.

Blând și credincios, poporul nostru nu s'a clintit de veacuri din leagănul său carpatic, fiindcă a știut în toate ceasurile grele ale cotropirilor să arunce fluerul doinii păstorești și unealta câmpului, pentru ca să ia secura luptei și a vitejiei.

Pagina scrisă de o generație obosită, de o cârmuire întunecată și dăruită neamului românesc în 1940, pagina trădării pământurilor, această pagină neamul românesc a sfâșiat-o prin izgonirea din viața publică a celor ce au scris-o iar azi a ars-o în primele flăcări ale tunului desrobirii românești.

Generalul Antonescu, pe câmpul de bătae, reîntoarce neamul la vechile tradiții voevodale, la epica adevăratului cuget românesc, la retrăirea legendară și eroică a destinului nostru de popor militar.

Așa am fost, așa trebue să rămânem.

Români,

Războiul de azi este un act de reparație istorică.

Drepturile unui Neam nu stau nici în coroane desuete, nici în titluri istorice găsite în arhive sau biblioteci, nici în tratate câștigate prin jocuri de echilibru politic, prin târguri sau donații internaționale.

Ci este drept al unui Neam tot ce este în stare puterea și sufletul lui de dreptate să cuprindă și să păzească.

Acolo unde veacuri dearândul se deapănă aceiași viață; acolo unde mor bătrânii rostind cuvântul de „Dumnezeu" în acelaș fel; acolo unde se nasc copiii strigând „mamă" cu acelaș cuvânt; acolo unde arde lumina creștină

(Continuare în pag. 3-a)

D. PROF. MIHAI ANTONESCU LA MICROFON

D. Mihai Antonescu

a fost numit vice-președinte al consiliului de miniștri și interimar al președinției consiliului

D. general I. Antonescu, conducătorul statului, a semnat următorul decret:

In baza dispozițiunilor decretelor-legi Nr. 3052 din 5 Septembrie și 3072 din 7 Septembrie 1940;

Luând comanda trupelor germano-române de pe frontul românesc,

Am decretat și decretăm:

ART. I. — D. prof. Mihai A. Antonescu, ministru de stat și al propagandei naționale, se numește vice-președintele consiliului de miniștri.

ART. II. — Pe timpul absenței mele în cursul duratei ostilităților, atributele conducerii guvernului vor fi exercitate în locul meu și pentru mine de d. profesor Mihai A. Antonescu, ministru de stat și al propagandei naționale.

Dat în București, la 21 Iunie 1941.

Conducătorul statului român și președintele consiliului de miniștri,

General ANTONESCU

Cauzele războiului impotriva Rusiei Sovietice

Importanța istorică a proclamației Fuehrerului

Proclamația adresată de Führer-ul Reichului poporului german, privitoare la politica Germaniei în ultimele două decade, ca și asupra cauzelor reale ce au determinat această mare putere să ridice armele impotriva U.R.S.S., prezintă o deosebită importanță prin precisiunea faptelor și lămuririlor ce le cuprinde.

Ea este o contribuție istorică de primul ordin, căci, în jurul politicii orientale a Germaniei, din cursul acestui război, s'a încercat să se creeze anumite legende, sau să i se atribue scopuri fanteziste.

Mai întâi, în ce privește comunismul, s'a pretins că, prin înțelegerile stabilite între Germania și U. R. S. S., în August 1939, cea dintâi ar fi renunțat să mai considere comunismul ca un pericol național și internațional.

Adevărul este că Germania național-socialistă n'a renunțat la doctrina sa și n'a abdicat dela niciunul din comandamentele politicii sale interne și externe.

Dacă niciodată, după cum a declarat cancelarul Hitler, poporul german n'a avut sentimente dușmănoase față de popoarele din Rusia, — căci această țară este un imens mozaic de rase, popoare și naționalități, fără niciun spirit de solidaritate între ele și fără nicio conștiință colectivă națională, — „de mai bine de două decenii, conducătorii evreo-bolșevici din Moscova s'au străduit să dea foc nu numai Germaniei ,ci întregii Europe".

Iată pericolul comunist pentru toată lumea europeană civilizată. Ce s'a întâmplat în ajunul războiului?

In interesul păcii în această parte a Europei, Germania a socotit că va putea găsi o garanție efectivă de liniște prin încheerea acordului cu Rusia. Cu toate că prin acel acord, Germania stabilise limita intereselor sale spre est, iar după sfârșitul victorios al campaniei din Polonia, a intervenit o limitare a pretențiilor sale, ce nu era în raport logic cu sacrificiile și realizările armatei germane, guvernul sovietic din Moscova a început să formuleze pretenții absolut nejustificate împotriva Finlandei și a celorlalte state baltice și apoi împotriva României, în chestia Basarabiei și Bucovinei. Ca să-și atingă scopurile sale de expansiune teritorială și de dominație spre vest, U. R. S. S. a recurs la o politică de provocațiune periculoasă față de micile state vecine independente și de șantaj continuu față de Germania, spre a obține, din partea ei, cât mai multe concesii.

U. R. S. S. a atacat cu armatele sale Finlanda și a pus stăpânire pe o parte din teritorul ei, a ocupat apoi țările baltice, Estonia, Livonia și

(Continuare în pag. 3-a)

Hora unirii în jurul statuii Regelui Carol I

Frăția de arme remâno-germană

De un an, dela prăbușirea atât de tragică a fruntariilor, românismul întreg a trăit clipe de desnădejde, mereu cu gândul la frații aflați sub dominație străină, iar ecoul suferințelor lor mărea și mai mult durerea noastră a tuturora.

La 6 Septembrie 1940, rupând cu greșelile trecutului apropiat, România și-a dat seama de realitățile prezentului, intrând în pactul tripartit alături de celelalte puteri ale Axei, pentru ca astăzi, odată cu formidabila armată germană, oastea română să pornească la dezrobirea Basarabiei și Bucovinei.

Nu de astăzi ori de eri poporul român apreciază și stimează pe cel german.

Dela primele începuturi de viață liberă, toți marii noștri cărturari ne-au învățat și ne-au dat ca model: cultura, munca, disciplina, gospodăria și solidaritatea germană.

Neîntrecuta tehnică ger-

Continuare în pagina 3-a

Manifestația de eri dela Legația Germană. Mulțimea ascultă cuvântarea d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-președinte al consiliului de miniștri